

Budapest-Budafoki Református Egyházközség

HÍRLEVELE

2016. nyárutó

Olimpia után

máris visszazökkentünk a megszokott menetrendbe. Talán valami mégis megváltozott. Négy évvel ezelőtti olimpia győztese buktak meg a dopping teszteken, tömegesen tiltottak el versenyzőket az utolsó pillanatban. Beleképztem magamat a helyzetükbe: hihetetlen mennyiségű munka ment kárba, életek vesztették el céljukat, erkölcsileg gemmisült lelkek szinte kárhózzottakká lettek egy pillanat alatt. Természetesen igaza van annak, aki ezt mondja: ki mondta, hogy ezt tegye? Miért akart ilyen ocsmány módon megfosztani másokat, arra érdeme-sebbeket, jobbakat a győzelemtől stb. Csakhogy én kelet-európai vagyok és 40 évet éltem a szocializmusban. Ki mondta? Pl. az edzője, a nagyhatalmú szakvezetője, vagy a szponzora, vagy a tartótisztje, vagy az, aki lehetővé tette, hogy sportolhasson, bekerülhessen komoly kerekbe stb. Valaki, akinek a kezében van az élete. Errefelé ez még mindig így van. Talán Amerikában is. Én nem tudom. Talán ott ennyivel jobbak, ti. az orvosok. Az is lehet, hogy ott minden olimpikon, csoda-űsző és futó tiszta, mint az angyalok.

Mélyen elítélem azokat, akiknek példaképnek kellene lenni, és egy hazugság volt az életük. Az ítéletemnél csak a szomorúságom és a sajnálatom nagyobb. Az életüket így kell leélniük: megbuktam. Bukott ember vagyok, bármit is teszek ezután. Talán nevet kellene változtatni, elvándorolni a régi életemből. Ha egy versenyző megbukik, akkor sok-

millió ember egy pillanatra úgy érzi: én nem buktam meg. Jogosan lehet sopánkodni. Csakhogy ilyenkor elfeledkezünk arról, hogy nem egy 50 méteres medencében éljük le az életünket, hanem egy sokkal bonyolultabb és összetettebb versenypályán, amit életnek hívnak. A bíró azonnal átlátja, ha valami nem szabályos („Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.” (II. Tim. 2,5.)). Elfeledkezünk arról, hogy a szomorú igazság az, hogy „nincsen csak egy igaz is.” (Róma 3,10). Mi csak szabálytalanul tudunk játszani, sőt a játékszabályaink is förtelmesek. „Mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.” (Róma 3,23.) A verseny a dicsőségért folyik, sőt olykor nagyon sok pénzért, befolyásért, de mindenképpen kell hozzá a dicsőség. Ezért nem szabad megbukni. Aki megbukik, az magára marad. Azok ítélik el, akik kötelezték a tablettára, injekcióra. A kör bezárul, nincs bocsánat.

Az élet versenypályáján hatalmas bukások vannak: házasságtörés, árulás, megtagadás, ártatlanok üldözése, lemészárlása, hazaárulás, csaló pénzkezelés, stb. Mit mond a versenybíró: „Én sem kárhózzatlak, eredj el és többé ne vétkezzél!” (Ján. 8,11.), a mindent megtagadónak mondja az Úr: „Legeltesd az én juhaimat.” (Ján. 21,15.), az üldözőről mondja: „ő nekem választott edényem” (Apcsel, 9,15.), a pénzért lelket, hazát árulónak: „ma nekem a te házadnál kell maradnom.” (Lk. 19,5.).

A bukottaknak menni kell a pályáról. De vajon lesz-e olyan, aki nem ítélkezik, hanem elmondja nekik, hogy a saját bukásából emelte fel őt az igaz Bíró, mélységes megbocsátó szeretettel, és állította rá az igazi versenypályára, ahol mindenki, aki célba ér, elnyeri az élet koronáját. Bukott győztesek közösségének dicsőséges tagja lett: „mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek.” (I. Kor. 4,9.). A bukások prédikálnak: azt hirdetik, hogy van bocsánat, van kegyelem és van egy olyan pálya, ahová mindenkit hív az igaz Bíró. Ezekről gondolkodom ilyenkor közvetlen olimpia után, s csak remélni tudom, hogy nem fertőződnék meg gyermekeink a gondolattól, sem pénzéhes sport-managerektől. Remélem, hogy nyerünk az olimpiai pályázaton és egy ország azonosul valamennyi sportolóval, aki szeretné megmértetni magát.

Nagy Péter

A „Szabadulás/Szabadítás Éve” nyáron és ősszel (gondnoki beszámoló)

Lk 24, 47 „... az ő nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni ...”

A nyár a közvélekedés szerint a lazítás és a pihenés ideje. Nekünk a változatosságot jelentette. Július elején megszületett második unokánk. Az előtte levő hetek a babavárással, a következők pedig az örövendezéssel és a kapcsolat felvétellel teltek. Csodálatos azt az érzékenységet és odafigyelést megtapasztalni, ami egy ilyen kicsi babára jellemző. Ugyanezzel az érzékenységgel kellene Isten igéjére is figyelniünk, bűneinket meglátnunk és azoktól való szabadulást kérniünk. Ez az igazi szabadság, amire egész évben lehetőségünk van; és amit nemcsak saját magunknak, hanem környezetünknek is kívánhatunk és ajánlhatunk.

Az előző beszámoló óta sok változás történt gyülekezetünkben. Gyömrői lelkészé választották iskolalelkészünket, Csűrös András. Felesége, Varga Vanda beosztott lelkészünk is követte őt új szolgálati helyükre. Sok erőt és örömet kívánok nekik és köszönjük a közöttünk végzett értékes, odaadó, „úttörő” munkálkodásukat.

De nem maradt iskolánk lelkész nélkül. Németh Tamás a pozsonyi úti gyülekezet segédlelkézi szolgálata után vállalta fel ezt a feladatot. Felesége, Timár Rebeka iskolánk új tanítónője. Szeretettel várjuk őket az iskola és a gyülekezet közti híd építésében is.

Hatodéves teológusunk, Szász Lajos és az ötödéves Lázár Csenge Lipcsébe mentek a héten, egy éves tanulmányi ösztöndíjjal. Remélem, hogy az eddigi tudásukat megsokszorozva érkeznek majd haza. Addig is tartjuk velük a kapcsolatot az infokommunikáció és az imakommunikáció eszközeivel.

Pető Gergő és Veress Kata pedig Nagy-Britanniába készülnek szintén egy éves szociális szolgálatra. Tőlük is várjuk a beszámolókat.

Gyülekezetünk három évig Brüsszelben tartózkodó családja – Szacsúri János és Csatai Viktória + gyermekeik – a nyáron tértek haza. Viktória az érd-parkvárosi gyülekezet beosztott lelkésze lett.

Idén Ferencz Lilla hatodéves teológus hallgató veszi át a staféta botot Szász Lajostól. Reméljük, hogy ő is hasonlóan eredményes lesz és olyan jól érzi majd magát közöttünk, mint elődje.

Testvérgyülekezetünkben, Mezőpaniton Pitó Antal nyugdíjba vonulása után Kovács Tibort, a kolozsvári református kollégium iskolalelkészét választották meg. Szeptember 25-én lesz a beiktatása, ahova gyülekezetünk is küldöttséggel készül.

A nyáron közösségünk számos tábort rendezett. Két hittantábor, cserkész-tábor, ifitábor, többgenerációs gyülekezeti tábor és főzés-varrás tanfolyam gazdagította a résztvevők és a szolgáltók hitét. Ezekől hosszabb-rövidebb beszámolókat a továbbiakban olvashatnak Külön köszönöm azoknak az önkénteseknek az odaadását, akik kevés szabadidőből áldoztak 5-10 napot a gyülekezeti misszióra.

Ónodi Szabó Lajos építész testvérünk február végén beadta engedélyezésre az iskolánk felújítására és bővítésére vonatkozó terveket. Az eljárás sajnos elhúzódott, végül augusztus közepén kaptuk meg a jóváhagyást. Tegnap pedig átutaltuk az Önkormányzatnak a gimnázium felépítésére szánt telek vételárának fennmaradó részét. Jó reménységgel vagyunk arról, hogy 2017-ben megkezdődik ez a több éve és több évre várt építési folyamat.

Sokan jelentkeztek iskolánkba és óvodánkba is. A felvételi beszélgetések eredményesek volt, mindkét intézményünkben minden helyet betöltöttünk. Köszönöm a szülők bizalmát. Az elsősök számára idén is megtartottuk a templomkertben a jó hangulatú ismerkedő „bográcsozást”. Köszönet jár a támogató szolgálatot vállalóknak.

Szeptember 3-4-én lesz az idei Szőlőskert programunk a szokásos helyen (a hely új neve: dr. Takács Pál park). Kiemelem az idei programból a szombaton 16 órakor kezdődő Misztrál koncertet. A szeptember 4-i vasárnap a templomban az iskola befogadó istentiszteletét tartjuk 10 órakor. A sátorban pedig 10h30-kor lesz istentisztelet.

Az új óvodások befogadó istentiszteletére szeptember 18-án 17 órakor kerül sor. A hittan tanévnyitó és táborozók találkozója pedig október 2-án 17 órakor kezdődik.

Szeptember 23-án este a Sursum Corda rendezvénysorozat keretében templomunkban ad koncertet az Ars Nova Sacra kórus és Felletár Melinda hárfaművész.

A zsolttáros istentisztelet (vespera) rendszerint úrvacsorai előkészítőként is szolgál. Az idei tanév első alkalma október 1-én lesz. Köszönjük Papp Anette és csapata szolgálatát. Kérem a testvéreket, hogy lelkesebben éljenek ezzel a lehetőséggel, amit kerületünk Önkormányzata is támogat.

Október 29-én lesz az első őszi templom takarítás parti, ami kiváló alkalom a gyülekezet közösségébe való bekapcsolódásra. Erre is hívjuk, várjuk régi és új tagjainkat.

Október 30-án este Borsányi Márton és Eva Saladin koncertjére várjuk a zeneszeretőket.

Egyházmegyénk és az önkormányzat támogatásával a **templom** bádgozásának felújítása befejeződött. A következő lépés az ablakok felújítása, amihez türelmes és alapos lakatost keresünk. Aki ismer ilyen szakembert, kérem, hozzon össze vele!

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az **egyházfenntartási járulék** (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mértén, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot. Ennek köszönhetően gyülekezetünk gazdálkodása stabil.

Hívom a testvéreket az *intézményeinkért tartott imaközösségre* is. (Ennek időpontja minden hónap harmadik vasárnapján istentisztelet előtt fél tíz, toronyszoba)

Hálával gondolok arra, hogy gyülekezetünkben kicsik és nagyok, fiatalok és idősek együtt építhetjük Isten országát. Kívánom, hogy erősödjünk ebben a szolgálatban az Ő dicsőségére.

Lk 24, 53, .. *mindenkor a templomban voltak, és dicsőítették Istent.*”

Budafok, 2016. szeptember 1.

Áldás! Békesség!

Németh Géza gondnok

Szubjektív beszámoló a révfülöpi gyülekezeti táborról

Hatfős családként a kezdetektől élvezői vagyunk a nyári gyülekezeti tábor nyújtotta lelki feltöltődésnek. Idén rendhagyó módon kétfelé vált a családként. A révfülöpi gyülekezeti táborban férjemmel, és lányommal utaztam, a három fiúmat pedig a balatonalmádi művészeti táborba vittük. Nekik is hétfőtől szombatig tartott a program, így ha nem is voltunk együtt, megnyugtatott bennünket az a tudat, hogy közel tudhattuk őket magunkhoz.

A gyülekezeti tábor első meglepetéseként ért bennünket, hogy a résztvevők legalább fele gyermek volt, sőt, sok egészen kicsi gyerek is volt közöttük, és úgy tűnik, az arány évről évre tolódik el a gyermekek javára. Éreztük, hogy ez mindegyikünk részéről más hozzáállást, több türelmet igényel, mégpedig azért, mert más az általános „zajszint”, kissé nehezebb az elcsendesedés, és a szülők kevésbé tudnak nagy intenzitással részt venni a lelki programokon, hisz a kicsik körül még sok a teendő. Akkor is így van ez, ha idén is nagy odaadással készültek a nagykörösi diákok, akik a gyermekprogramok szervezését vállalják magukra már második éve. Végül megértettük ennek a helyzetnek a legszebb üzenetét: ez a sok-sok gyerek mutatja nekünk, budafoki reformátusoknak, hogy gyülekezetünk valódi megújuló gyülekezet.

A tábor megszokott programja a reggeli és esti áhítat, a délelőtti előadások, kiscsoportos beszélgetések, amelyek idén a szabadulás, szabadítás témája köré épültek. Már Visky András első előadása is hihetetlen élmény volt, aki Betsabé szabadulástörténetével párhuzamot vonva mesélte el saját élettörténetét. Én magam, mint pszichiáter olyan municiót kaptam Andrástól, amelyet konkrétan alkalmazni tudok (és már alkalmaztam is) segítő munkámban. Papp Anett előadása kapcsán megértettük, hogy a zene szolgálhatja a harmónia kialakulását, vagy a mértéktelenséget is, és hogy a közös éneklés milyen pozitív hatással van a hitünk megerősödésére. Ennek kapcsán javasoltuk, hogy az istentiszteletekbe építsünk be közös énektanulást, hisz olyan szép református énekeink vannak, és oly sokat nem ismerünk, vagy nem tudunk bátran együtt énekelni.

A szokásos közös kirándulás célja Keszthely volt. A program remekül sikerült, bár ezt mi csak hallomásból tudjuk: mi a fiainkat látogattuk meg a zenei táborban, mert hét közepén már hiányoztunk egymásnak.

Még egy remek előadásra jutott idő: Hajdú Zoltán Levente, a szőládi gyülekezet lelkipásztora saját verseivel illusztrálta, hogyan értelmezhető számára a szabadság fogalma. Sok-sok okos mondata közül egyet idéznék: „A szabadsághoz vezető ajtó az imádság.”.

A témákat összefogták, az üzeneteket szépen felerősítették az áhítatok, lelkészeink szolgálatán éreztük az Isten általi ihletettséget.

A szombati napon pedig saját életünkön tapasztaltuk meg Isten szabadító kegyelmét. Sokaknak ismerős a történet, hogy szombat hajnalban villámcsapástól kigyulladt a balatonalmádi művészeti tábor egyik faháza. Három gyermekünk aludt ebben a faházban, és bár a ház porig égett minden ingóságukkal együtt, nekik haja szála sem görbült, és a többi bentlakónak sem. Nemcsak Isten szabadító kegyelmét tapasztaltuk meg ezáltal, hanem a gyülekezet odaadó segítőkészségét is.

Énekeljete az Úrnak, áldjátok az ő nevét; hirdessétek napról-napra az ő szabadítását. **Zsoltárok 96:2**

Nyáriné dr. Mihály Andrea

Hittantáborok Mátraházán

A gyülekezet hittantábora idén is festői környezetben, a Mátra szívében volt. A délelőtti tanítások során mindenki új ismeretekre tehetett szert a Bibliáról és Istenről. A történetek megértését a korosztályok szerinti csoportbontás és a felnőttekkel való beszélgetések segítették. A zene sem hiányozhatott, az énekléseket zenészek kísérték. A tábortűz mellett, utolsó este már fejből tudtuk a dalokat. Valószínűleg minden táborozónak lett kedvence, és eszünkbe jut a jól ismert dalom, ha azt mondom, hogy „nem érek rá”. A kisebb-nagyobb túrák is szerepeltek a programok között. Szébbnél szébb helyekre látogattunk a kirándulások során, és sok élménnyel lettünk gazdagabbak. Bár az eső a ruhánkat elmosta, a vidám hangulatot nem tudta! Mint minden évben, idén is ellátogattunk a kalandparkba. A bobozást kicsik és nagyok egyaránt élvezték, csak úgy, mint a többi helyszínt. Sokan akár tovább is maradtunk volna, de el kellett indulni a táborhelyszínre,

ugyanis közelgett az eső. Egyik napon a rossz idő miatt a szálláson maradtunk, de így se unatkozott senki. Az udvaron pingpong, óriás sakktábla, játszótér, és kézműves sátor várta a gyerekeket. Az angyalkázás a tábor egész ideje alatt tartott, apró ajándékokat küldtünk egymásnak, amik mindenkit megmosolyogtattak. Utolsó este a szórakozásé volt a főszerep, ugyanis a családok bibliai történeteket adtak elő különböző stílusokban. A szereplők és a rendezők egyaránt kitétek magukért, sokat nevtünk egymás színdarabjain. Külön szeretném kiemelni a szálláshelyet. A szobák tiszták és tágasak voltak, mind-egyikhez tartozott külön fürdő. A napi háromszori étkezés bőséges volt és igazán ízletes, ezért köszönet a konyhás néniknek! Összességében a 2016-os hittantábor jó hangulatban és szeretetben telt, és erősítette a kapcsolatunkat Istennel. Jövőre is mindenkit sok szeretettel várunk!

Mecseki Zsófia

„Tetőtől talpig Mátraházán”

Lelkesen készültem első hittantáboromra segítőnként, miután több csoportos és páros megbeszélésen bevezetést nyertem a tapasztaltabb szolgálati társaktól. Már a leutazás sem volt egyszerű, hiszen a hetven résztvevő és tíz szervező a külön busz mellett két menetrend szerinti járatot is igénybe kellett vegyen. Alig voltunk túl a szobabeosztáson és az ebéden máris visszapattantunk buszunkra, hogy meglátogathassuk a Parádi Kocsi Múzeumot. A legnagyobb sikert természetesen a lovak aratták és igyekeznünk kellett visszafelé, hiszen amire az utolsó család páros is átment esni kezdett az eső.

A kényelmes szobák mellett meg kell hagyni ízletes és változatos reggelit kaptunk. A délelőtt dicsőítéssel kezdődött Edit és a BRIZ közreműködésével, majd tanítás következett. Szerencsémre Szabival ketten végeztük ezt a szolgálatot, egyébként kevés percig bírtam volna a legkisebb korosztállyal. Az ő játékaikat általában élvezték is a gyerekek, nekem azért némileg át kellett szabnom a munkatervemet. A testrészekből kiindulva kellett ószövetségi történetekre reflektálnunk, például a kézről az irgalmas samaritánusra. Ezután az Angéla által vezetett kézműves foglalkozásra vittük a csoportot.

Majd minden nap kirándulni indultunk Gábor vezetésével. Első este a Kaland parkig jutottunk, ahonnan jól látszottak Gyöngyös fé-

nyei és a kivilágított Sástó kilátó. Másnap ezt meg is látogattuk és az esőt is jobban megúsztuk, de azért visszafelé busszal jöttünk. A fő attrakció persze a csütörtöki Adrenalin parkozás volt. Legtöbbször a bobbal kezdték a mókázást, majd lehetett vízi csatázni és vonatozni is; én az íjászatot választottam. Visszafelé pedig esőkabát híján futólépésben haladtam az ösvény helyén keletkezett patakban. Szerencsére a többség nálam körültekintőbben csomagolt a táborra.

Vacsora után volt idő a családokban (vegyes korosztályú csoport) megbeszélni a napi élményeket, ismerkedős játékokat játszani és persze a pénteki bibliodramára készülni. A heti történetek kerültek kidolgozásra, tehát az Ábrahám Egyiptomban és a Dániel az oroszlanveremben, a korábban említett mellett. Ügyes színdarabok születtek a megadott műfajokban. Aztán jött a heti angolkázás felfedése és értékelése. El kell ismernem nehezebbnek tűnt, mint a cserkész táborban. Aztán levonultunk a Gellértsziget felé és az utolsó esti dicsőítést a szabadban tartottuk. Ezúttal a Bang party elmaradt.

Utolsó reggel kiderült, hogy melyek voltak a legigényesebb szobák; jutalmat kaptak a színdarab legügyesebb résztvevői és megalkotói valamint megköszöntük a tucatnyi ifis segítő munkáját. Köszöntöttük a második turnust és a buszunkkal Gyöngyösre mentünk. Megnéztük a múzeumot, melynek emeletei egy fa szintjeire szerveződtek. Azt hiszem a pillangók és a tengeri csigák kapták a legnagyobb figyelmet. Mire kiértünk megjött a pizza ebédünk, amit a kastély parkban fogyasztottunk el. Elváltunk a volános társaktól és visszazálltunk a buszra, ahol a kislányok újra végigénekeltek a teljes füzetet.

Szabó Máté

Ezek is nyáron történtek

Változatos volt idén a tavaszom és nyárom. Most sokkal több időt tölthettem el gyerekek körében, mint máskor. Persze az eltöltött idő is más volt mind a két alkalommal. Szerencsére az időjárás nem szegte kedvét egyik alkalommal sem a résztvevőknek, sem segítőimnek, akiknek hálás vagyok az odaszánt időért és az átadott ismeretekért.

A szeretethídról

Először a szeretethíd alkalmából adódott néhány óra, amit én is ajándékba kaptam tőlük ugyanúgy, ahogyan Anna néni is, akit meglátogattunk. Mire észre vettem, a fél 6. osztály jött velem. A délelőttöt egy kiadós vásárlással kezdtük. Na nem azért, mert ez manapság programnak számít, hanem mert látogatóba készültünk, és üres kézzel nem akartunk beállítani. Elmentünk a közeli áruházba vásárolni. Az iskola jóvoltából kaptunk némi „pénzmagot”. Gondoltam egy merészet és rábízta a gyerekekre, mit vinnének egy családnak segítségképpen. Persze előtte beszélgettünk az egész helyzetről. Mondhatom kimagaslóan teljesítettek, ha lehet így fogalmazni. Érdekes volt látni, hányan hányféle dologra is gondoltak. Volt ugyan anyagi korlátjuk, de helyesen döntöttek és főleg önállóak voltak!

Miután odaértünk és megismerkedtünk, akkor kezdődött az igazi mulatság. Úgy adódott, hogy szóba került a kertészkedés. Mire észbe kaptam, mind a kilencen csináltak valamit: gazoltak, kapáltak asztalt mostak, söprögettek. Eszembe jutott a Tom Sawyer kalandjai c. igen népszerű gyerek regény, amikor is fizetni kellett a kerítés festéséért, amit ott „büntibe kapott” a főhős. Itt fizetni nem kellett, sőt büntetés sem volt, de az egyetlen kapa igen népszerű eszköz lett és sorban álltak a gyerekek a kipróbálás lehetőségéért. Jó érzés volt látni őket; ügyesek voltak. Egy rögtönzött természet ismeret óra keretében megismerkedtek néhány gyomnövényvel (a gyomnövények nagy bánatára.), valamint néhány fűszernövényvel is.

A kertészkedés fáradalmait kipihenve beszélgettünk testvérekről, gyermekkorról, iskolába járásról, elvégzendő munkákról. A délelőtt végére a szívből jövő őszinte vigasztalásból is példát mutattak a gyerekek.

Az igazi meglepetés pedig az volt, amikor visszafelé ballagva a poros kis ösvényen többen odajöttek beszélgetni és megkérdezték: Kati néni! Máskor is jöhetünk? Erre mit lehetett válaszolni?

A nyári lánycsoportról (avagy megalakult a „Csitri klub”)

Hamar itt lett a tanév vége. Néhány év közben tartott rendszeres délelőtti alkalom (például a közös kézimunkázás) is nyári szabadságra ment. Egy beszélgetés kapcsán született meg az ötlet: lehetne a lányokat is tanítani néhány olyan dologra, amit nagyanyáink (és gyülekeztünk tapasztaltabb tagjai) hagyhatnak illetve hagyhattak ránk.

A naptárat nézve a július hónapra esett a választásom, így lett keddenként és csütörtökönként hangos a konyha és a gyülekezeti terem környéke. Keddenként főztünk, csütörtökönként pedig kézmunkáztunk.

Hogy mit tanultak a négy hét alatt? Hogyan kell beosztanunk az élelemre szánt pénzt. Hogyan indulunk el önállóan vásárolni, mi van ott-hon az éléskamrában, döntenünk: mi a megfelelő és mi kevésbé, mire van pénzünk és miről kell lemondanunk. Hogyan kell összedolgoznunk akkor is, ha éppen nem ismerjük a kislányt, akivel együtt kaptunk feladatot egy olyan helyzetben, amiben még nem voltunk. Bátran odamenni a piacra az árusokhoz, a boltban megvásárolni a szükségeseket.

Azt is megtanulták a lányok, hogyan kell hozzáfogni az ilyen házi munkához. Mindenki kipróbálhatott minden, a főzés előkészítéséhez szükséges dolgot. Zöldség pucolás, hús vágás, tojás szeletelés, csak néhány a sok közül. Tanultuk illatukról megkülönböztetni a fűszereket is; a harmadik alkalommal már rutinná vált! Minden nap írtunk bevásárló listát és receptet arra az esetre, ha valakinek kedve támadna az otthoni gyakorláshoz. (Volt, aki élt a lehetőséggel!) És természetesen a végeredmény közös elfogyasztása az udvaron nagy alkalom volt a további beszélgetésre és a tapasztalat cserére. A terítés és a vendégek fogadása is „tananyag” volt; két alkalommal is rendeztünk vendégséget: az érkező szülőknek, valamint az utolsó alkalommal meghívtuk lelkészünket és gondnok urat. Büszkék lehettek a lányok. A főzés végeredménye: 3 leves, 3 főétel, 2 desszert. Utolsó héten már nevünk is volt. (Van egy jelszavunk is, de az sajnos titkos.)

Megfigyeltem, hogy lányaink büszkék arra, amit itt a gyülekezetben látnak. Egy-egy énekeskönyv borító vagy kézimunka mindig dicséretet kap idegenek előtt. A kézimunka órák sem voltak unalmasak. Az indigó jótékony hatása a kézimunka előrajzolásához volt az első tananyag.

Az ötlet Elvira néni egy korábban feltett kérdéséből származott. Jónás Piroska testvérünk jóvoltából Rábaközi mintákat rajzoltunk és hímeztünk. Tőle kaptuk a tananyagot is. Gizi néni és Ági néni pedig a horgolás rejtelseibe avatta be a lányokat. Volt, aki segítségével kötni tanult. Később a lányok Gizi néni karkötő fonásra tanították, amit a végén nekem volt szerencsém hordanom.

A négy hét alatt húsz lány próbálta ki az önállóságot a konyhában és kézimunka közben. Köszönöm a három nagymamának, akikkel találkoztam, hogy elmondták a véleményüket és nagyon büszkék az unokáikra.

Fraskóné Hatos Kata

□ □

Én több hét késéssel hallottam csak a táborról, sajnos így csak három napot voltam.

Amikor bementem a terembe alig ismertem valakit. Csak két lányt és Kati néni. Miután elkezdődött a főző tanfolyam mindenki megismerkedett egymással, így jobban ment a főzés. Császármorzsát készítettünk húslevesel (de előtte együtt vásároltunk be). A testvéreikért érkező fiúknak és apukának is nagyon ízlett. A császármorzsát otthon is elkészítettem, mire anyukám hazajött a munkából, azzal vártam.

A második nap kézimunka órát vettünk. Valaki varrt, valaki horgolt, én kötöttem egyedül, de Kati néni segítségével jól ment. Amikor elgémberedett a lábunk körbefutottuk párszor a templomot. De ez a nap is gyorsan elment. Elkezdtem kötni egy hajpántot aznap. Kati néni magyarázata alapján be tudtam fejezni otthon, de a nagymamám is sokat segített. A második hét főző óráján gyümölcs joghurtot és csirkeragut készítettünk, akkor is együtt vásároltunk be. Nagyon finom volt. Péter bácsi is megkóstolta!

Sajnos a második kézimunka órára nem tudtam menni. Bátran mondhatom az egész csapat nevében, hogy köszönjük Kati néni. Jövő nyáron nagyon szeretnék végig ott lenni az összes alkalmon! Szeretettel köszönöm a sok szép emléket, kedvességet, segítséget Kati néni.

Frecot Veronika Sára

„Akadálymentesítés Velencén”

Ifi tábor, 2016.08.15-21.

Eseménydús ifis év állt mögöttünk, hiszen volt őszi táborunk Pilismáron, közösen ünnepeltük a karácsonyt és a szilvesztert. Tavasszal istentiszteletbe torkolló vasárnapi reggelik voltak Szász Lajosnál, húsvétkor Kálvária-járást rendeztünk, sőt még a Budai-várban is körbenéztünk egyik szombaton végigjárva a híres szobrokat. Fellelkedve tehát teológusaink - Pető Gergő, Lázár Csenge és Veress Kata – elhatározták, hogy Hídalmás után két évvel ismét ifi táborral koronázzuk meg az évünket. Sokáig csigáztak minket, egy ideig csak a részletfize-tési időpontokról kaptunk híreket.

A helyszín a jól ismert – bár talán az utóbbi időben általunk kevésbé látogatott – Timóteus ház volt. A szobabeosztás után hamar megtörtént a családbeosztás is, az öt család feladata a reggeli és vacsora előkészítése és eltakarítása, valamint a mosdók tisztántartása volt forgó rendszerben. Ebédet egyébként pár sarokra kaptunk egy panzióban. Hétfőn este még volt dicsőítés és Csenge bizonyágtételét hallhattuk.

A napok során délelőttre koncentráltak a lelki programok, reggeli áhítattal kezdve. Ekkor Gedeon történetének egy-egy részletéről elmélkedtünk egy bögre kakaó társaságában, párokban. Az ezt követő előadások az akadályokról és kezelésükről szóltak: elsőként a bálványokról, majd a hagyomány és az újítás kérdéséről. Ezt egy még komolyabb előadás követte az Istenkép és apakép összefüggéseiről, végül pedig az elköteleződésről és az áldozatvállalásról. Korosztályos csoportokban vitattuk meg az előadás üzeneteit, majd családi idő következett. Itt általánosabb benyomásainkat, érzéseinket oszthattuk meg és szólhattunk, ha valami rosszul működne a táborban. Jó volt látni később a ping-pong forgóban, ahogy egymásért szurkolnak a családtagok.

Az általában már dolgozó családfők nagy öröme a délután csendes pihenővel kezdődött, majd lehetett sportolni a kertben, illetve többször meglátogattuk a szabad strandot, ahol reménykedve követtük az olimpiai vízilabda mérkőzéseket is. Furcsa módon a víz elég hamar mélyült és a vízisípálya közelsége miatt inkább a labdázást és az ugrálást partoltuk, de lehetett röplabdázni is. Később az ünnepi tűzijátékot is innen néztük, ami igen impozánsan sikerült a vörös színnel felkelő holdról nem is beszélve. Sajnos a székesfehérvári kirándulás elmaradt, helyette is a strandon pihentünk.

A hét során Nagy Péter lelkész úr is lejött hozzánk és teológusaink kérdéseire felelve elmesélte tapasztalatait az akadályok témában. Pénteken imaösvényben, szombaton pedig úrvacsorás istentiszteletben volt részünk. Az esti program is színes volt és sokszor hosszan eltar-

tott társasjátékokkal és filmekkel. Volt sorversenyos vetélkedő Ferenc Lilla vezetésével; valamint kvízzjáték történelmi és egyéb érdekességek témában. Az újdonság az irodalmi est volt, ahol mindenki kapott részletet. Ennek szöveggörnyezetét kellett megfejtse, és eljátssza. Ezek után pedig megnéztünk egy-egy kapcsolódó bejátszást.

Szabó Máté

A 2016-os év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérvék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetések, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesi iroda telefonszámán.

szeptember

3. szombat-4. vasárnap	Szólóskert
6. kedd 19:00	Presbiteri gyűlés
18. vasárnap 17:00	Befogadó istentisztelet
23. péntek 19.00	Sursum corda koncert
25. vasárnap 17:00	Ajtónyitó Istentisztelet

október

1. szombat 18:00	Vespera
2. vasárnap 17:00	Hittanos évnyitó
4. kedd 19:00	Presbiteri gyűlés
8. szombat	Demjén kupa
29. szombat	Őszi templomtakarítás
30. vasárnap 18:00	Borsányi Márton koncertje
31. hétfő 18.00	Reformáció - ünnepi istentisztelet

november

1. kedd 19:00 Presbiteri gyűlés
5. szombat 18:00 Vespera
19. szombat Őszi levélseprés
27. vasárnap 15:00 Adventi gyermekműsor

december

4. vasárnap Diakóniai vasárnap
6. kedd 19:00 Presbiteri gyűlés
11. vasárnap 15:00 Nyugdíjas karácsony
17. szombat 18:00 Áventi virrasztás
24. szombat 15:00 Gyerekműsor
23:00 Karácsony éjjeli istentisztelet
25. vasárnap 10:00 Úrvacsorás karácsonyi istentisztelet
26. hétfő 10:00 Úrvacsorás karácsonyi istentisztelet
31. szombat 23.45 Évzáró-évkezdő úrvacsora

2017. január

1. vasárnap 10.00 Újévi istentisztelet
3. kedd 19:00 Presbiteri gyűlés
7. szombat 18:00 Vespera

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap második vasárnapján szeretetvendégség

17.00 Ifjúsági óra

Hétfő

18.00 Énekkar

Kedd

9.30 Baba-mama kör

18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak

18.00 Bibliakör a vasárnapi ige körül

Csütörtök

8.00 Bibliaóra

Péntek

19.30 Ádám kör (kéthetente)

Szombat

17.00 Mini ifi

18.00 Vespera (minden hónap első szombatján)

□ □

Ajándékozashoz ajánljuk
a felnőtt és gyermekkönyvek
széles választékát,
bibliákat, énekes könyveket,
cd-eket és dvd-eket.

□ □

Budapest-Budafoki Református Egyházközség

1221 Budapest, Demjén István u. 2.

Telefon: 229 22 78

E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztor: Nagy Péter

Iskolalelkész: Németh Tamás

Beosztott lelkészek: Lakatos Enikő és Papp-Tóth Viola

Gondnok: Németh Géza

Hitokatók : Ábrahám Angéla, Váradiné Sipos Judit, Vigné Papp Ibolya

Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu>

Rendszeres gyülekezeti alkalmak